

קבץ ללמוד משתף של הורים וילדים לתקופת השהיה של התלמידים בבתיהם, עקב השהית הפעילות במוסדות החנוך

יוצא לאור ע"י אגף הורים וקהילה, של רשת חינוך חב"ד אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש בארץ הקודש

נרות להאיר

הורה: אתמול למדנו על הכוח שיש גם לילד קטן להשפיע על העולם כולו, ולהביא את הגאולה במעשה טוב אחד. היום נקרא ספור מיוחד שספר על ידי הרבי, על הכוח של נר שבת אחד שהדליקה ילדה קטנה, להאיר את הבית כולו.

כידוע, עורר הרבי על כך שבדור שלנו, בו העולם זקוק לאור מיוחד, יש לחזור למנהג ישראל הקדום שלא רק נשים נשואות, אלא גם ילדות ונערות ידליקו בברכה נר של שבת קדש. בכך יאיר מזלן, והן יאירו את הבית והעולם כולו, כדברי חכמינו זכרונם לברכה: "אם אתם משמרין נרות של שבת, אני מראה לכם נרות של ציון".

ילד/ילדה: "ההתחלה הייתה כך:

לזוג הורים, הייתה ילדה בת חמש או שש, שהלכה לבית הספר, בית ספר לא דתי בארץ הקדש, ולשם הגיעה ילדה נוספת וספרה לה שיש ענין ומצוה של הדלקת נרות שבת קדש. ואף על פי שהיא (המספרת) הייתה לפני בת מצוה, וכן הילדות ששמעו זאת הן בנות חמש או שש - יכולות אף הן מצד חנוך, מצד שליחות השם, לקיים מצוה זו ולומר ברכה, ואם תרצינה גם להוסיף מטבע לצדקה. ועל ידי זה הן תקיימנה ענין של מצוה ותקבלנה את פני יום השבת.

כאשר היא שבה הביתה וספרה לאמה. אמרה לה האם שהיא איננה יודעת מכל הענין. היא חנכה במקום שהיא הייתה 'תינקת שנשבתה' ולא ידעה מכל הענין.

ואיפה שמענו שעקרת הבית, האם, לא תדליק והילדה הקטנה היא שתלמד אותה להנהיג סדרים חדשים בבית?!

הורה: כדרך קטנים וקטנות, כמבאר בחסידות, שתכף ומיד הם מאבדים את שלותם, ללא הגבלות... היא החלה לבכות ולהתחנן מדוע אכפת הדבר לאם. היא הרי לא מבקשת דבר מלבד רשיון לעשות זאת, וכבר נתן לה פמוט והיא מכירה את הברכה. ולכן, לאחר רעש ובכיות אמרה לה אמה שתפסיק לבכות והיא יכולה לעשות מה שברצונה ובלבד שתעזב אותה במנוחה...

הילדה נהיתה בשמחה גדולה ביותר, הודיעו לה מתי זמן הדלקת נרות, היתה לה פמוט משלה, ונר משלה, היא הדליקה מעצמה ואמרה מעצמה את הברכה ומצב רוחה היה 'לעלא ולעלא'!

ומאחר שלמדו אותה שבשבת אסור לגעת ולטלטל וכו', היא הסתובבה והודיעה לכל בני הבית לא לגעת בנר ולא לנשף עליו, והעמידה את הנר על שלחן האכל וכו' וכו'.

ילד/ילדה: כאשר בני המשפחה, הבחינו בכך ששום דבר נורא לא קרה, הם אפשרו לה להדליק בערב שבת הבאה ללא מהומות כלשהן, אבל באותו להט ובאותה התרגשות מצדה, והדבר השפיע על שאר בני הבית.

לאחר שעברו כמה שבועות, הם חדלו להפעיל את הטלויזיה כל זמן שהנר דלק...

אינני יודע אם האם שאלה את האב או האב את האם, והם השיבו שאין זה מתקבל על הדעת! הילדה הקטנה מסתובבת ומזמרת שזוהי שבת קדש, והרי הנר דולק.. ולכן כל זמן שהנר דולק על השלחן אין הם מסגלים להדליק את הטלויזיה.

לאחר מכן צלצל הטלפון, והם לא הלכו לענות...

הורה: אחר כך הביטה האם וחשבה שזה נראה מוזר: נכנסת שכנה, שכן או חברה, והם רואים שבבית דולק נר אחד, ובתה הקטנה מלאה שמחה על שהדליקה נר של שבת, וטוענת שזהו נר קדוש ויום קדוש וכו', והיא עצמה (האמא) מסתובבת בבגדי חליין...

אין זה מתקבל על הדעת! עמדה והחליטה: יהי מה, אף היא תדליק נרות!

כשהחלה להדליק נרות, שוב לא היתה מסגלת לגשת אל הכירים, להדליק את האש. הן זה עתה הדליקה נר של שבת קדש, ואמרה ברכה על כך שזוהי אכן שבת קדש. כיצד אפוא תגש לאחר מכן להביא את ארוחת הערב ובינתיים להדליק או לכבות וכו'?

אכן, הרי אי אפשר לאכל תבשילים קרים סתם כך, והיא החלה אפוא להכין צ'ולנט! כאשר החלו להכין צ'ולנט, היתה לכך השפעה גם על הסעודה שלמחרת...

ילד/ילדה: כאמור, עתה אפשר לספר את הספור כלו, לאחר שהם כבר בדרגה של בעלי תשובה.

לאחר שהילדה הקטנה הדליקה בנסיון, ברעש ובבכיות, נר אחד קטן, הרי לאחר שבועות מספר, כל זמן שהנר דלק, נשמרו בני הבית מעניינים של מלאכת חליו. לאחר מכן החלה גם האם, עקרת הבית, לנהג כך. וכשהיא החלה להדליק נר של שבת, אזי כדרך הנשים החליפה את בגדיה, וממילא לא התאים לה להתעסק בעניינים שיכולים לכלוך ולהעלות כתמים על בגד שבת או חגיגי, ובדרך זו נהפך הבית כלו.

מנין התחיל כל זאת? מנר של שבת שהדליקה ילדה, מצד חנוך, והדבר הביא לא רק לחנוכה של הילדה הקטנה, כך שכשתיה בת מצוה, היא תקים את המצוה בשלמותה, אלא על ידי זה היא חנכה את הבית כלו.

אין זו השערה, אלא ידוע שם העיר, הרחוב, מספר הבית ושם המשפחה וכאמור לעיל אין זה מקרה בודד, ישנם כמה וכמה..."

מִבְּט מַסִּיכִים

אֵז מָה לְמַדְנוּ הַיּוֹם?

מצוה אחת 'קטנה', של ילד אחד קטן, יש בכוחה להביא גאולה לעולם! כשילדה מדליקה נר שבת היא מאירה את המזל שלה, את הבית ואת העולם כלו.

אֶתְגַּר חֲשִׁיבָה

מהו הנש"ק הסודי של נשי ובנות ישראל, בפרט בימים אלה?